

מסכת ערכין

פרק א'

א. הכל מעריכין ונערכין, נזרים ונזרים, כהנים ולויים
וישראלים, נשים ועבדים. טמtos ואנרכוגינוס, נזרים ונזרים
ומעריכין, אבל לא נערcin, שאינו נערך אלא זכר וזכר ונקבה
וזאת. חרש, שוטה וקטן, נזרין ונערcin, אבל לא נזרים ולא
מעריכין, מפני שאין בהם דעת. פחות מבן חמש, נזר אבל לא
נערכה:

ב. הזכיר, רבוי מאיר אומר נערכה אבל לא מעריך. רבוי יהודה
אומר, מעריך אבל לא נערכה. זה וזה מודים, שאין נזרים ונזרים:

ג. הגוסס, והיוצא להרג, לא נזר ולא נערכה. רבוי חנינא בן עקבייא
אומר, נערכה, מפני שאין דמיון קצובין, אבל איןנו נזר, מפני שאין דמיון
קצובין. רבוי יוסי אומר, נזר ומעריך ומקדיש. ואם היזיק, חיב
במושלומי:

ד. הָאֲשָׁה שַׁהְיָא יוֹצֵא לְהִרְגָּג, אֵין מִמְתִינִין לָהּ עַד שְׁתִילָד. יַשְׁבָּה
עַל הַמִּשְׁבֵּר, מִמְתִינִין לָהּ עַד שְׁתִילָד. הָאֲשָׁה שַׁגְּהָרָגָה, גְּגָנִין
בְּשֻׁעָרָה. בְּהַמָּה שַׁגְּהָרָגָה, אֶסְוָרָה בְּהַגְּנִיה: